

kommet ind igen i Lovforslaget under det samme Pres, skal jeg paa de Medlemmer af mit Partis Vegne, det overvejende Flertal indenfor dette, som deler Anskuelse med mig, paa ingen Maade udtrykke nogen Beklagelse, hvis det er dette Pres, der har hidført et saa nyttigt Resultat. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis det Pres kun var fremkommet fra vort Partis Side, vilde det ikke have virket tilstrækkeligt. Det er et helt andet Pres, det Pres, som hviler paa Erhvervslivet og føles stærkere og stærkere. Presset udefra, fra alle dem, der sidder i praktiske Virksomheder og føler, hvad denne Krise kommer til at betyde, efterhaanden som det virker — det er dette Pres, der har haft tilstrækkelig Styrke til at fastholde, at Rigsdagen overfor denne Sag skal staa fuldkommen frit.

Naar en Ændring af Loven var nødvendig, skyldes det, som alle i Udvalget er klare over, ogsaa det Mindretal, der bestaar af de ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. Himmelstrup, at den gældende Valutalov, saaledes som den er affattet, ikke stiller Valutakreditten til Raadighed for et højere Formaal end Fastholdelsen af en Kurs af allerhøjest 70 Øres Guldvardi. Ogsaa de nævnte ærede Medlemmer er enige i, at Valutakreditten maa være til Raadighed for en højere Kurs end 70 Ø., og derfor vil de ogsaa medvirke til et saadant Formaal. Dissensen indenfor Udvalget er først opstaaet angaaende Spørgsmaalet, om man skulde stille denne Valutakredit blankt til Raadighed, eller om man skulde stille den til Raadighed under Fastsættelse af nye Mindstekurser. Og det vil der være nødvendigt at overveje, hvorledes Undladelse af at forhøje Mindstekursen i den gældende Lov, af 70 Øres Guldvardi, vil virke under den nuværende Tilstand.

Det er derfor nødvendigt at erkende, at der overfor Tilstanden maa være en dobbelt Bekymring, baade den Bekymring, som de ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. Himmelstrup nærer for, at Kursen kan stige for hurtigt, og den Bekymring, at Kursen kan falde for langt ned, og i saa vid Grad, som det var muligt, fjerne Muligheden for en Stigning opadtil. Dette er blevet udtrykt ikke paa den Maade, som man oprindeligt tænkte det, ved Fastsættelse af en enkelt Minimumskurs og at

lægge denne højere, end det er foreslaaet i Regeringens Forslag. Der var jo ogsaa i nogle Partier, f. Eks. i den Del af Partiet Venstre, som har Partiets Formand, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard til Ordfører, et Ønske om, at Minimumskursen ikke blot skulde sættes højere, end den staaar her, men ogsaa, at den skulde være ledsaget af et Trin yderligere opad, noget, som efter min Mening vilde være saare farligt med Hensyn til at lede Udviklingen i Retning af en for hurtig Stigning. Hvis en højere Kurs eller endogsaa blot den Kurs, der nu er Tale om, ca. 89 Øres Guldvardi, stod alene, kunde den tænkes at have en stimulerende Virkning paa de stærke Kræfter udenfor Nationalbanken, som det ærede Medlem Hr. Lange sigtede til, Spekulationen og Pengeanbringelsen med Hensyn til Muligheden af at drive Kronens Kurs hurtigere i Vejret.

Derfor tillader vi os fra vor Side at sige: Nej, det, vi trænger til, er ikke en Kurs af 89—90, med et højere Trin, saaledes som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard tænkte sig det, men det er tværtimod en Kurs af 89 med Mulighed for at kunne gaa noget tilbage paa samme Maade, som den nuværende Lov er affattet. Derfor siger dette Lovforslag ikke, at Mindstekursen er 89, den skal fastholdes, hvis det er muligt, men det aabner tværtimod Adgang til at give Nationalbanken Ret til at lade Kursen synke indtil 86. Dette fremsættes ikke ud fra Ønsket om, at Kursen skulde synke under de i Valutalovens højeste Tal givne Bestemmelser, men ud fra Ønsket om at formindske Spekulationens Tryghedsfølelse ved at sige: I kan ingenlunde være sikre paa, at det, som I sætter ind, vil kunne holde, I vil kunne risikere, at man overfor Bevægelser i den Retning ikke vil medvirke til, at dette opretholdes. Med andre Ord, denne Bestemmelse skulde tage ganske samme Sigte som de Udtalelser, der er fremsat af den norske Regering og den norske Nationalbank, da denne standsede den norske Kronens alt for hurtige Opgang ved at rette en Advarsel mod Spekulationen, om ikke at føle sig for tryk.

De ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. Himmelstrup er dog stadig ikke af den Anskuelse, at dette er nok. De mener stadig, at en saadan Minimumskurs vil kunne betrygge Spekulationen. Jeg er ikke i Stand til at se, ud fra hvilke Betragtninger en Spekulation skulde kunne tillægge sig en saadan Tryghedsfølelse. Naar Kursen i den sidste Tid har været oppe i 93, og naar man